

Zvláštní znamení touha

Wabi Ryvola

1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
mlčenlivej zástup kamarádů,
siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
blíží se s duněním vodopádů.
Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,
postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů.

R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

2. Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů
za nehtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.

R: